Thuế và phần mười

Thuế - khoản đóng góp bắt buộc vào ngân sách nhà nước, do chính phủ thu vào thu nhập của người lao động và lợi nhuận kinh doanh, hoặc được cộng thêm vào giá thành của một số hàng hóa, dịch vụ và giao dịch.

Thuế thập phân - 10% sản lượng hoặc thu nhập hàng năm, trước đây được thu như một loại thuế để hỗ trợ Giáo hội và giáo sĩ.

Ngũ Kinh

Và ngợi khen Đức Chúa Trời tối cao, Đấng đã giao kẻ thù ngươi vào tay ngươi. Và ông đã dâng cho Ngài phần mười của mọi sự. Sáng thế ký 14:20

Tất cả phần mười của đất đai, dù là hạt giống hay trái cây, đều thuộc về Đức Giê-hô-va: nó là thánh dành cho Đức Giê-hô-va. Nếu ai muốn chuộc lại phần mười nào của mình, thì phải thêm vào đó một phần năm. Còn về phần mười của đàn gia súc, hay đàn chiên, bất cứ thứ gì đi qua dưới cây gậy, thì một phần mười đó là thánh dành cho Đức Giê-hô-va. Lê-vi ký 27:30-32

Nhưng phần mười của con cái Y-sơ-ra-ên, mà họ dâng lên Đức Giê-hô-va, ta đã giao cho người Lê-vi làm cơ nghiệp: vì vậy ta đã phán với họ rằng: Trong số con cái Y-sơ-ra-ên, họ sẽ không được thừa kế. Hãy nói với người Lê-vi rằng: Khi các ngươi lấy phần mười của con cái Y-sơ-ra-ên mà ta đã giao cho các ngươi làm cơ nghiệp, thì các ngươi phải dâng lên Đức Giê-hô-va một phần mười, tức là một phần mười. Như vậy, các ngươi cũng phải dâng lên Đức Giê-hô-va tất cả phần mười mà các ngươi nhận được từ con cái Y-sơ-ra-ên; và các ngươi phải dâng phần mười đó cho Đức Giê-hô-va làm lễ vật dâng cho A-rôn, thầy tế lễ. Dân số ký 18:24,26,28

Và hãy nộp cho Chúa một khoản cống nạp từ những người lính đã ra trận: một người trên năm trăm người, bao gồm cả người, bò, lừa và cừu. (Dân số 31:28)

Và phần dâng cho Đức Giê-hô-va về chiên là sáu trăm bảy mươi lăm con. Và về bò là ba mươi sáu ngàn con; phần dâng cho Đức Giê-hô-va là bảy mươi hai con. Và về lừa là ba mươi nghìn năm trăm con; phần dâng cho Đức Giê-hô-va là bảy mươi mốt con. Và về người là mười sáu ngàn người; phần dâng cho Đức Giê-hô-va là ba mươi hai người. Và Môi-se đã dâng phần dâng, là lễ vật dâng lên cho Đức Giê-hô-va, cho thầy tế lễ Ê-lê-gia, như Đức Giê-hô-va đã truyền cho Môi-se. Dân số ký 31:37-41

Và đến đó, các ngươi phải đem các lễ vật thiêu, các lễ vật hy sinh, phần mười, lễ vật dâng bằng tay, các lời hứa nguyện, các lễ vật tự nguyện, và con đầu lòng của đàn gia súc và đàn chiên của các ngươi. Bấy giờ, sẽ có một nơi mà Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của các ngươi, sẽ chọn để danh Ngài ngự tại đó; đến đó, các ngươi phải đem tất cả những gì ta truyền cho các ngươi đến; các lễ vật thiêu, các lễ vật hy sinh, phần mười, lễ vật dâng bằng tay, và tất cả những lời hứa nguyện mà các ngươi đã hứa với Đức Giê-hô-va. Ngươi chớ ăn trong cổng thành mình phần mười lúa mì, rượu nho, dầu, con đầu lòng của đàn gia súc hay đàn chiên, cũng chớ ăn bất cứ lời hứa nguyện nào mà ngươi đã hứa, cũng chớ ăn lễ vật tự nguyện, hay lễ vật dâng bằng tay. Phục truyền luật lệ ký 12:6,11,17

Ngươi phải thành thật dâng phần mười mọi sản vật mà ruộng đất ngươi sinh ra hằng năm. Ngươi phải ăn trước mặt Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, tại nơi Ngài chọn để đặt danh Ngài, phần mười lúa mì, rượu nho, dầu nho, và con đầu lòng của đàn gia súc và đàn chiên ngươi; để ngươi học

biết kính sợ Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, luôn luôn. Sau ba năm, ngươi phải đem toàn bộ phần mười sản vật của ngươi ra, và cất giữ trong cổng thành ngươi. Người Lê-vi (vì họ không có phần thừa kế với ngươi), người ngoại kiều, người mồ côi và người góa phụ ở trong cổng thành ngươi, sẽ đến ăn và được no đủ; để Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, ban phước cho ngươi trong mọi công việc tay ngươi làm. Phục truyền luật lệ ký 14:22-23,28-29

Ngươi phải giữ lễ Tuần lễ cho Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, với một lễ vật tự nguyện dâng bằng tay mình, mà ngươi phải dâng cho Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, tùy theo như Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, đã ban phước cho ngươi: Phục truyền luật lệ ký 16:10

Khi ngươi đến gần một thành để chiến đấu với nó, thì hãy tuyên bố hòa bình với nó. Và nếu nó đáp lại ngươi bằng lời đề nghị hòa bình và mở cửa cho ngươi, thì tất cả dân cư ở đó sẽ phải nộp thuế cho ngươi và phục vụ ngươi. Phục truyền luật lệ ký 20:10-11

Khi ngươi đã dâng hết phần mười của hoa lợi mình trong năm thứ ba, tức là năm dâng phần mười, và đã trao cho người Lê-vi, người ngoại kiều, người mồ côi và người góa phụ, để họ được ăn no đủ trong cổng thành ngươi; Phục truyền luật lệ ký 26:12

Lịch sử

Họ không đuổi dân Ca-na-an ở tại Gê-rê ra khỏi đó; nhưng dân Ca-na-an vẫn sống giữa dân Ép-ra-im cho đến ngày nay và nộp cống. Giô-suê 16:10

Nhưng khi dân Y-sơ-ra-ên trở nên hùng mạnh, họ bắt dân Ca-na-an đóng thuế, nhưng không đuổi hết họ đi. Giô-suê 17:13

Và khi dân Israel hùng mạnh, họ bắt dân Canaan đóng thuế, nhưng không đuổi hết họ đi. Zebulun cũng không đuổi dân cư Kitron, hay dân cư Nahalol; nhưng dân Canaan ở giữa họ và trở thành chư hầu. Naphtali cũng không đuổi dân cư Bethshemesh, hay dân cư Bethanath; nhưng ông ở giữa dân Canaan, là dân cư của xứ đó; tuy nhiên, dân cư Bethshemesh và Bethanath trở thành chư hầu của họ. Nhưng dân Amorite muốn ở trên núi Heres thuộc Aijalon và Shaalbim; tuy nhiên, nhà Giô-sép đã thắng thế, nên họ trở thành chư hầu. (Các Quan Xét 1:28, 30, 33, 35)

Adoram là người trông coi cống nạp, và Jehoshaphat, con trai của Ahilud, là người ghi chép: 2 Samuel 10:24

Và A-hi-sa là người quản lý gia đình; còn A-đoni-ram, con trai của A-bát, là người thu thuế. 1 Các Vua 4:6

Những đứa con còn lại của họ ở trong đất, những người mà con cái Israel cũng không thể tiêu diệt hoàn toàn, thì vua Solomon đã bắt chúng cống nạp bằng chế độ nô dịch cho đến ngày nay. 1 Các Vua 9:21

Bấy giờ vua Rê-hô-bô-am sai A-đa-ram, người phụ trách thu thuế, đến; cả dân Y-sơ-ra-ên ném đá ông ta đến chết. Vì thế, vua Rê-hô-bô-am vội vàng đưa ông ta lên xe ngựa để chạy trốn về Giê-ru-sa-lem. 1 Các Vua 12:18

Vua Pha-ra-ôn đã xiềng xích ông tại Riblah thuộc xứ Hamath, để ông không thể cai trị Giê-ru-sa-lem; và bắt xứ đó nộp cống một trăm ta-lê bạc và một ta-lê vàng. 2 Các Vua 23:33

Và Giê-hô-gia-kim đã dâng bạc và vàng cho Pha-ra-ô; nhưng ông đã thu thuế trong xứ để nộp tiền theo lệnh của Pha-ra-ô: ông đã thu bạc và vàng của dân chúng trong xứ, của mỗi người tùy theo thuế suất của họ, để dâng cho Pha-ra-ô-nê-chô. 2 Các Vua 23:35

Còn về tất cả những người còn sót lại của dân Hittite, dân Amorite, dân Perizzite, dân Hivite và dân Jebusite, những người không phải là dân Israel, nhưng là con cháu của họ, những người còn lại sau họ trong xứ, những người mà con cái Israel không tiêu diệt, thì vua Solomon đã bắt họ phải cống nạp cho đến ngày nay. 2 Sử ký 8:7-8

Bấy giờ vua Rê-hô-bô-am sai Ha-đô-ram, người phụ trách thu thuế, đến; dân Y-sơ-ra-ên ném đá Ha-đô-ram chết. Nhưng vua Rê-hô-bô-am vội vàng đưa Ha-đô-ram lên xe ngựa để chạy trốn về Giê-ru-sa-lem. 2 Sử ký 10:18

Và sự kính sợ Chúa bao trùm khắp các vương quốc xung quanh Giu-đa, đến nỗi họ không gây chiến với Giê-hô-sa-phát. Một số người Phi-li-tin cũng dâng lễ vật và bạc làm cống nạp cho Giê-hô-sa-phát; người Ả Rập thì dâng cho ông bầy chiên, bảy ngàn bảy trăm con cừu đực và bảy ngàn bảy trăm con dê đực. Giê-hô-sa-phát trở nên giàu có vô cùng; ông xây dựng ở Giu-đa những lâu đài và thành phố kho chứa. 2 Sử ký 17:10-12

Khi mệnh lệnh được ban ra, con cái Israel đã dâng lên rất nhiều hoa quả đầu mùa, rượu, dầu, mật ong và mọi sản vật thu hoạch được từ đồng ruộng; họ cũng dâng lên rất nhiều phần mười của mọi sự. Về phần con cái Israel và Giu-đa, những người sống trong các thành của Giu-đa, họ cũng dâng lên phần mười bò và chiên, và phần mười những vật thánh đã được dâng hiến cho Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của họ, và chất thành từng đống. Họ dâng lên các lễ vật, phần mười và những vật đã được dâng hiến một cách trung tín: Cô-nê-ni-a, người Lê-vi, là người cai quản, và Si-mê, em trai ông, là người kế vị. 2 Sử ký 31:5-6,12

Đây là bản sao bức thư họ gửi cho ông, gửi cho vua Artaxerxes; Tôi là những tôi tớ của ngài, những người ở bên này sông, vào thời điểm như vậy. Xin hãy cho vua biết rằng, những người Do Thái từ chỗ ngài đến với chúng tôi đã đến Giê-ru-sa-lem, xây dựng lại thành phố nổi loạn và xấu xa, và đã dựng lên các bức tường của nó, và đã nối liền nền móng. Xin hãy cho vua biết rằng, nếu thành phố này được xây dựng lại, và các bức tường được dựng lên lại, thì họ sẽ không nộp thuế, cống nạp và lệ phí, và như vậy ngài sẽ làm thiệt hại đến nguồn thu nhập của các vua. Ezra 4:11-13

Bức thư các ngươi gửi cho ta đã được ta đọc kỹ. Ta đã ra lệnh, và đã tiến hành điều tra, và thấy rằng thành này xưa kia đã nổi loạn chống lại các vua, và đã có sự nổi loạn và xúi giục nổi loạn trong đó. Cũng đã có những vị vua hùng mạnh cai trị Giê-ru-sa-lem, những người đã cai trị tất cả các nước bên kia sông; và thuế, cống nạp và lệ phí đã được nộp cho họ. Bây giờ, hãy ra lệnh cho những người này chấm dứt việc đó, và thành này không được xây dựng lại cho đến khi ta ban lệnh khác. Ê-xra 4:18-21

Hơn nữa, ta ra sắc lệnh về việc các ngươi phải làm gì với các trưởng lão người Do Thái này để xây dựng đền thờ Đức Chúa Trời: rằng từ của cải của vua, kể cả tiền cống nạp bên kia sông, hãy lập tức cấp kinh phí cho những người này, để họ không bị cản trở. Ê-xra 6:8

Chúng tôi cũng xác nhận với các ngươi rằng, đối với bất kỳ thầy tế lễ và người Lê-vi, ca sĩ, người gác cổng, người Nethinim, hoặc người phục vụ nào trong nhà của Đức Chúa Trời này, đều không được phép thu thuế, cống nạp hoặc lệ phí. Ê-xra 7:24

Cũng có người nói rằng: "Chúng tôi đã vay tiền để nộp cống cho vua, và khoản vay đó dựa trên đất đai và vườn nho của chúng tôi." (Nê-hê-mi 5:4)

Và chúng ta phải đem hoa quả đầu mùa của bột mì, lễ vật, trái cây các loại, rượu và dầu đến cho các thầy tế lễ, vào các phòng của nhà Đức Chúa Trời chúng ta; và phần mười đất đai của chúng ta cho người Lê-vi, để người Lê-vi nhận phần mười trong tất cả các thành phố nơi chúng ta canh tác. Và thầy tế lễ, con trai của A-rôn, sẽ ở cùng với người Lê-vi khi người Lê-vi nhận phần mười: và người Lê-vi sẽ đem phần mười của phần mười đến nhà Đức Chúa Trời chúng ta, vào các phòng, vào kho báu. Nê-hê-mi 10:37-38

Bấy giờ, có một số người được bổ nhiệm trông coi các kho báu, các lễ vật, các hoa quả đầu mùa và các phần mười, để thu gom từ các cánh đồng trong thành phố những phần theo luật dành cho các thầy tế lễ và người Lê-vi; vì Giu-đa vui mừng vì các thầy tế lễ và người Lê-vi đang chờ đợi. Nê-hê-mi 12:44

Và ông đã chuẩn bị cho ông một căn phòng lớn, nơi trước kia người ta để các lễ vật dâng bằng thịt, nhũ hương, các vật dụng, và phần mười của lúa mì, rượu mới và dầu, những thứ đã được truyền lệnh phải dâng cho người Lê-vi, người hát thánh ca và người gác cổng; và các lễ vật của các thầy tế lễ. Bấy giờ, toàn dân Giu-đa đem phần mười của lúa mì, rượu mới và dầu đến các kho bạc. Nê-hê-mi 13:5,12

Vua Ahasuerus đánh thuế trên đất liền và trên các đảo ngoài biển. Ê-xtê 10:1

Các nhà tiên tri

Bấy giờ, trong vương quốc vinh hiển, sẽ có một người đứng lên thu thuế, nhưng chỉ trong vài ngày, người ấy sẽ bị tiêu diệt, không phải vì giận dữ, cũng không phải trong chiến trận. Đa-ni-ên 11:20

Hãy đến Bêthel mà phạm tội; tại Gilgal, hãy gia tăng sự phạm tội; và hãy dâng của lễ mỗi buổi sáng, và phần mười sau ba năm: Và hãy dâng của lễ tạ ơn có men, và hãy công bố và loan báo các của lễ dâng miễn phí: vì điều này đẹp lòng các ngươi, hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, Chúa Đức Chúa Trời phán vậy. Amos 4:4-5

Liệu con người có dám cướp của Đức Chúa Trời chăng? Thế mà các ngươi đã cướp của ta. Nhưng các ngươi nói: Chúng tôi đã cướp của Ngài ở điểm nào? Ở phần mười và các lễ vật. Các ngươi sẽ bị rủa sả: vì các ngươi đã cướp của ta, cả dân tộc này nữa. Hãy đem tất cả phần mười vào kho, để trong nhà ta có thức ăn; và hãy thử ta ngay bây giờ, Chúa các đạo binh phán, xem ta có mở cửa sổ trời và đổ phước lành xuống cho các ngươi đến nỗi không còn chỗ chứa hay không. Ta sẽ quở trách kẻ phá hoại vì cớ các ngươi, và nó sẽ không phá hủy hoa lợi trên đất của các ngươi; cây nho của các ngươi cũng sẽ không rụng trái trước thời hạn trên đồng ruộng, Chúa các đạo binh phán. Và mọi dân tộc sẽ gọi các ngươi là phước hạnh: vì các ngươi sẽ là một vùng đất đáng yêu, Chúa các đạo binh phán. Malachi 3:8-12

Phúc Âm

Khi đến Ca-pê-na-um, những người thu thuế đến gặp Phi-e-rơ và hỏi: "Chủ ông không phải nộp thuế sao?" Phi-e-rơ đáp: "Phải." Khi Phi-e-rơ vào nhà, Đức Chúa Giê-su hỏi trước: "Hỡi Si-môn, ngươi nghĩ sao? Các vua trên đất thu thuế hay nộp lệ phí từ ai? Từ con cái mình hay từ người lạ? " Phi-e-rơ đáp: "Từ người lạ." Đức Chúa Giê-su đáp: " Vậy thì con cái họ được miễn thuế. Tuy nhiên, để khỏi

làm phật lòng họ, ngươi hãy đi ra biển, quăng cần câu, bắt con cá đầu tiên cắn câu; khi ngươi mở miệng nó ra, ngươi sẽ tìm được một đồng tiền; hãy lấy đồng tiền đó mà đem cho họ thay cho ngươi và ta." (Ma-thi-ơ 17:24-27)

Bấy giờ, người Pha-ri-si đi đến bàn mưu tìm cớ gài bẫy Ngài. Họ sai các môn đồ cùng với người Hê-rốt đến nói với Ngài rằng: "Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật, dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời cách chân thật, và không thiên vị ai cả. Vậy, xin Thầy cho chúng tôi biết, Thầy nghĩ sao? Có được phép nộp thuế cho Xê-sa-lem hay không?" Nhưng Đức Chúa Giê-su biết sự gian ác của họ, bèn phán rằng: " Sao các ngươi thử thách Ta, hỡi những kẻ giả hình? Hãy đem tiền thuế cho Ta xem! " Họ đem đến cho Ngài một đồng xu. Ngài hỏi họ: " Hình ảnh và chữ khắc trên đây là của ai?" Họ thưa rằng: "Của Xê-sa-lem!" Đức Chúa Giê-su đáp rằng: " Vậy, hãy trả cho Xê-sa-lem những gì thuộc về Xê-sa-lem, và trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời." (Ma-thi-ơ 22:15-21)

Khốn cho các ngươi, hỡi các thầy dạy luật và người Pha-ri-si, những kẻ giả hình! Vì các ngươi nộp thuế thập phân về bạc hà, thì là và thìa là, mà lại bỏ qua những điều quan trọng hơn của luật pháp: sự công chính, lòng thương xót và đức tin; những điều ấy các ngươi đáng lẽ phải làm, chứ không nên bỏ qua những điều kia. Ma-thi-ơ 23:23

Khi họ đến gần, họ nói với Ngài: "Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật, không thiên vị ai cả; vì Thầy không thiên vị người nào, nhưng dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời cách chân thật. Có được phép nộp thuế cho Caesar hay không? Chúng ta có nên nộp hay không?" Nhưng Ngài biết sự giả hình của họ, liền nói với họ: " Sao các ngươi thử thách Ta? Hãy đem cho Ta một đồng tiền, để Ta xem." Họ liền đem cho họ đồng tiền. Ngài hỏi họ: " Hình tượng và chữ khắc trên tượng này là của ai?" Họ thưa: "Của Caesar." Đức Chúa Jesus đáp rằng: " Hãy trả cho Caesar những gì thuộc về Caesar, và trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời." Họ liền kinh ngạc về Ngài. Mác 12:14-17

Đức Chúa Giê-su ngồi đối diện với kho tiền, và nhìn xem dân chúng bỏ tiền vào kho như thế nào; nhiều người giàu bỏ vào rất nhiều. Có một bà góa nghèo đến, và bà bỏ vào hai đồng xu nhỏ, tức là một phần tư đồng xu. Đức Chúa Giê-su gọi các môn đồ đến và phán rằng: " Thật vậy, ta nói cùng các ngươi, bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn tất cả những người đã bỏ vào kho tiền. Vì tất cả họ đều bỏ vào từ sự dư dật của mình, còn bà ấy từ sự thiếu thốn của mình đã bỏ vào tất cả những gì bà ấy có, thậm chí là cả gia sản của bà ấy." Mác 12:41-44

Vào những ngày ấy, có một chiếu chỉ từ hoàng đế Caesar Augustus ra lệnh đóng thuế cho toàn thế giới. (Việc đóng thuế này được thực hiện lần đầu tiên khi Cyrenius làm thống đốc xứ Syria.) Mọi người đều đi đóng thuế, mỗi người đến thành phố của mình. Giô-sép cũng từ Ga-li-lê, từ thành Na-xa-rét, đi lên Giu-đê, đến thành Đa-vít, tức là Bê-lê-hem; (vì ông thuộc dòng dõi Đa-vít:) để đóng thuế cùng với Ma-ri, vợ chưa cưới của ông, lúc đó đang mang thai. Lu-ca 2:1-5

Khốn cho các ngươi, hỡi người Pha-ri-si! Vì các ngươi nộp thuế thập phân về bạc hà, rau thơm và mọi thứ rau cỏ khác, mà lại bỏ qua sự công chính và tình yêu thương của Đức Chúa Trời; những điều đó các ngươi đáng lẽ phải làm, chứ không nên bỏ qua điều kia. Lu-ca 11:42

Có hai người lên đền thờ cầu nguyện; một người là người Pha-ri-si, người kia là người thu thuế. Người Pha-ri-si đứng đó và cầu nguyện thầm rằng: Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa vì con không giống như những người khác, là những kẻ tham lam, bất công, ngoại tình, cũng không giống như người thu thuế này. Con kiêng ăn hai lần một tuần, con dâng phần mười của tất cả những gì con có. Còn người

thu thuế đứng xa xa, không dám ngước mắt lên trời, nhưng đấm ngực mình mà rằng: Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi. (Lu-ca 18:10-13)

Họ hỏi ông rằng: Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy nói và dạy dỗ đúng đắn, Thầy không thiên vị ai cả, nhưng dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời chân thật. Vậy chúng tôi có được phép nộp thuế cho Caesar không? Nhưng ông biết mưu mẹo của họ, bèn hỏi: Sao các ngươi thử thách ta? Hãy cho ta xem một đồng xu. Trên đồng xu này có hình ảnh và chữ khắc của ai? Họ đáp: Của Caesar. Ông liền phán rằng: Vậy, hãy trả cho Caesar những gì thuộc về Caesar, và trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời. Lu-ca 20:21-25

Rồi ông ngước mắt lên và thấy những người giàu có bỏ lễ vật vào kho bạc. Ông cũng thấy một bà góa nghèo bỏ vào đó hai đồng xu nhỏ. Ông nói: " Thật vậy, ta nói cùng các ngươi, bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn tất cả những người kia; vì tất cả những người kia đều đã dùng phần dư dật của mình để dâng lên Đức Chúa Trời, nhưng bà ấy, trong cảnh nghèo khó, đã dùng hết mọi sự giúp đỡ mình có." Lu-ca 21:1-4

Toàn thể dân chúng đứng dậy, dẫn ông đến trước mặt Phi-la-tô. Họ bắt đầu tố cáo ông, nói rằng: "Chúng tôi thấy người này làm sai lệch dân tộc, cấm nộp thuế cho Sê-sar, tự xưng là Đấng Christ, Vua!" Phi-la-tô hỏi ông: "Ngươi có phải là Vua dân Do Thái không?" Ông trả lời: " Ngài nói đúng đấy!" Phi-la-tô nói với các thầy tế lễ thượng phẩm và dân chúng: "Ta không thấy người này có lỗi gì." Lu-ca 23:1-4

Sau đó, Giu-đa người Ga-li-lê nổi lên trong thời kỳ thu thuế, và lôi kéo nhiều người theo mình; ông ta cũng bị diệt vong; và tất cả những người đã vâng theo ông ta đều bị phân tán. Công vụ 5:37

Thư tín

Vì cớ đó, anh em cũng phải nộp thuế: vì họ là những người phục vụ Đức Chúa Trời, luôn luôn lo liệu việc đó. Vậy, hãy trả cho mọi người những gì thuộc về họ: thuế cho người phải nộp thuế; lệ phí cho người phải nộp lệ phí; kính sợ cho người đáng kính sợ; tôn trọng cho người đáng tôn trọng. Rô-ma 13:6-7

Và quả thật, những người thuộc dòng dõi Lê-vi, là những người nhận chức vụ thầy tế lễ, có truyền lệnh phải thu thuế thập phân từ dân chúng theo luật pháp, tức là từ anh em mình, dù họ xuất thân từ dòng dõi Áp-ra-ham. Nhưng người nào không được kể vào dòng dõi họ thì đã nhận thuế thập phân từ Áp-ra-ham, và chúc phúc cho người đã nhận được lời hứa. Và không có gì phải bàn cãi, người nào thấp kém hơn thì được người cao trọng hơn chúc phúc. Ở đây, những người chết thì nhận thuế thập phân; nhưng ở đó, người nào được chứng cớ là còn sống thì nhận thuế thập phân. Và như tôi có thể nói, Lê-vi, người nhận thuế thập phân, cũng đã nộp thuế thập phân trong thời Áp-ra-ham. Hê-bơ-rơ 7:5-9

Sách Ngoại Kinh

Dân chúng bắt Giô-át, con trai của Giô-si-a, làm vua thay cho cha mình, khi ông được hai mươi ba tuổi. Ông trị vì ở Giu-đê và Giê-ru-sa-lem ba tháng, rồi vua Ai Cập phế truất ông khỏi ngôi vua ở Giê-ru-sa-lem. Vua Ai Cập lập thuế trên đất là một trăm ta-lê bạc và một ta-lê vàng. 1 Ê-xtê 1:34-36

Gửi vua Artexerxes, chúa tể của ngài, các tôi tớ của ngài là Rathumus, người viết sử, và Semellius, người ghi chép, cùng các thành viên khác trong hội đồng và các quan xét ở Celosyria và Phenice.

Xin ngài hãy biết rằng, dân Do Thái từ phía ngài đến với chúng tôi, khi đến Giê-ru-sa-lem, thành phố nổi loạn và gian ác ấy, đang xây dựng các chợ, sửa chữa tường thành và đặt nền móng cho đền thờ. Nếu thành phố này và tường thành của nó được xây dựng lại, chúng sẽ không những từ chối nộp cống mà còn nổi loạn chống lại các vua. 1 Esdras 2:17-19

Tương tự như vậy, đối với những người không phải là binh lính và không tham gia chiến tranh, nhưng làm nghề nông, khi thu hoạch xong mùa màng đã gieo, họ mang đến cho vua và bắt buộc lẫn nhau phải nộp cống cho vua. 1 Esdras 4:6

Hơn nữa, ông viết cho tất cả những người Do Thái đã rời khỏi vương quốc của ông để đến xứ Giu-đa, về quyền tự do của họ, rằng không một viên chức, người cai trị, phó tướng hay thủ quỹ nào được phép cưỡng chế vào nhà họ; và rằng toàn bộ vùng đất mà họ nắm giữ sẽ được tự do, không phải nộp thuế; và rằng người Ê-đôm sẽ phải trả lại các làng mạc của người Do Thái mà họ đang nắm giữ: Phải, rằng mỗi năm sẽ phải đóng góp hai mươi ta-lê để xây dựng đền thờ, cho đến khi đền thờ được xây xong; và mười ta-lê khác mỗi năm, để duy trì các lễ vật thiêu trên bàn thờ mỗi ngày, như họ đã có lệnh phải dâng mười bảy lễ vật: Và rằng tất cả những người đã rời khỏi Ba-by-lôn để xây dựng thành phố sẽ được tự do, cả họ lẫn con cháu họ, và tất cả các thầy tế lễ đã ra đi. 1 Ê-díp-tô Ký 4:49-53

Và những người ở đó đã nổi loạn và gây chiến; có những vị vua hùng mạnh và hung dữ ở Giê-ru-sa-lem, cai trị và thu thuế ở Cê-lê-sy-ri và Pê-ni-cô. 1 Ê-xra 2:27

Ta cũng đã ra lệnh xây dựng lại thành đó cho trọn vẹn; và phải siêng năng giúp đỡ những người Do Thái bị lưu đày, cho đến khi nhà của Chúa được hoàn thành: Và từ phần cống nạp của Cê-xê-ri và Pê-ni-ên, phải trích một phần cẩn thận để dành cho những người này làm của lễ cho Chúa, tức là cho Xê-rô-ba-bên, quan tổng đốc, để mua bò đực, cừu đực và cừu con; và cả ngũ cốc, muối, rượu và dầu, và phải chi tiêu liên tục mỗi năm mà không cần thắc mắc thêm, tùy theo sự chỉ dẫn của các thầy tế lễ ở Giê-ru-sa-lem mỗi ngày: Để dâng lễ vật cho Đức Chúa Trời tối cao cho vua và con cái vua, và để họ cầu nguyện cho mạng sống của họ. 1 Ê-xra 6:28-31

Ta cũng truyền lệnh cho các ngươi rằng, các ngươi chớ đòi thuế hay bất cứ khoản phí nào khác từ các thầy tế lễ, người Lê-vi, người hát thánh, người gác cổng, người phục vụ trong đền thờ, hoặc bất cứ ai làm việc trong đền thờ này; và không ai được quyền áp đặt bất cứ điều gì lên họ. 1 Ê-xra 8:22

Trong mọi lễ vật của con, hãy tỏ vẻ vui mừng và dâng phần mười với lòng hân hoan. Huấn ca 35:9

Và ông đã tập hợp một đạo quân hùng mạnh và cai trị các nước, các dân tộc và các vua, những người trở thành chư hầu của ông. 1 Maccabees 1:4

Sau hai năm trôi qua, nhà vua sai viên quan thu thuế trưởng đến các thành Giu-đa. Viên quan này dẫn một đám đông lớn đến Giê-ru-sa-lem, nói những lời hòa bình với họ, nhưng tất cả đều là dối trá: vì khi họ tin lời ông ta, ông ta bất ngờ tấn công thành, đánh tan thành và giết hại nhiều người Y-sơ-ra-ên. 1 Ma-ca-bê 1:29-30

Tuy nhiên, khi thấy tiền trong kho báu của mình cạn kiệt và cống nạp trong nước ít ỏi vì sự bất hòa và dịch bệnh mà ông đã gây ra cho đất nước khi bãi bỏ những luật lệ xưa cũ; ông sợ rằng mình sẽ không thể gánh nổi các khoản chi phí nữa, cũng không thể ban phát quà cáp hào phóng như trước kia nữa: vì ông đã giàu có hơn các vua trước ông. Vì vậy, trong lòng vô cùng bối rối, ông quyết định đi sang Ba Tư, để thu cống nạp của các nước và tích lũy nhiều tiền bạc. 1 Maccabees 3:29-31

Họ cũng mang đến y phục của các thầy tế lễ, hoa quả đầu mùa và phần mười; và họ cũng khuấy động những người Na-xi-rít đã hoàn thành ngày phục vụ của mình. 1 Ma-ca-bê 3:49

Và họ là những người rất dũng cảm. Người ta cũng kể cho ông nghe về những cuộc chiến tranh và những hành động cao cả mà họ đã thực hiện giữa dân Galatia, và cách họ đã chinh phục dân Galatia và bắt họ cống nạp; và rằng nhờ mưu lược và sự kiên nhẫn, họ đã chinh phục toàn bộ vùng đất, dù nó rất xa họ; và cả các vua đến chống lại họ từ khắp nơi trên trái đất, cho đến khi họ đánh bại và giáng cho họ một thất bại nặng nề, đến nỗi những người còn lại phải cống nạp cho họ mỗi năm: Và họ bắt sống ông, và lập giao ước rằng ông và những người trị vì sau ông sẽ phải cống nạp rất nhiều và giao nộp con tin, và điều đó đã được thỏa thuận, 1 Maccabees 8:2,4,7

Và giờ đây, ta giải phóng các ngươi, và vì các ngươi, ta miễn cho toàn thể dân Do Thái khỏi các khoản cống nạp, khỏi thuế muối, và khỏi thuế hoàng gia. Và khỏi phần mà ta được quyền nhận là một phần ba hạt giống, và một nửa hoa quả của cây cối, ta miễn cho họ từ ngày này trở đi, để họ sẽ không bị bắt khỏi đất Giu-đê, cũng như khỏi ba chính quyền được thêm vào đó từ xứ Sa-ma-ri và Ga-li-lê, từ ngày này trở đi cho đến đời đời. Hãy để Giê-ru-sa-lem cũng được thánh hóa và tự do, cùng với các vùng biên giới của nó, khỏi cả thuế thập phân và các khoản cống nạp. 1 Ma-ca-bê 10:29-31

Hơn nữa, ta đã tự do phóng thích tất cả những người Do Thái bị bắt làm tù binh từ xứ Giu-đê đến bất cứ nơi nào trong vương quốc của ta, và ta ra lệnh cho tất cả các quan chức của ta miễn thuế, kể cả thuế gia súc của họ. 1 Maccabees 10:33

Sau đó, Giô-na-than thỉnh cầu vua miễn thuế cho Giu-đê, cũng như ba chính quyền và xứ Sa-ma-ri; và ông hứa sẽ dâng cho vua ba trăm ta-lê. 1 Ma-ca-bê 11:28

Còn về những điều khác thuộc về chúng ta, về thuế thập phân và các điều lệ liên quan đến chúng ta, cũng như các mỏ muối và thuế của vương triều mà chúng ta được hưởng, chúng ta đều miễn trừ cho họ để họ được giảm bớt gánh nặng. 1 Maccabees 11:35

Về mọi sơ suất hay sai phạm đã phạm phải cho đến ngày nay, chúng tôi tha thứ, và cả thuế hoàng gia mà các ngươi còn nợ chúng tôi nữa; và nếu có bất kỳ khoản thuế nào khác được nộp tại Giê-ru-sa-lem, thì khoản đó sẽ không còn phải nộp nữa. 1 Maccabees 13:39

Vậy nên, hãy giao nộp các thành phố mà các ngươi đã chiếm được, cùng với các khoản cống nạp của những nơi mà các ngươi đã cai trị bên ngoài biên giới Giu-đê; hoặc là hãy trả cho ta năm trăm ta-lê bạc; và thêm năm trăm ta-lê nữa cho những thiệt hại mà các ngươi đã gây ra, cùng với các khoản cống nạp của các thành phố; nếu không, chúng ta sẽ đến và đánh các ngươi. 1 Ma-ca-bê 15:30-31

Vậy Nicanor nhận làm ăn để kiếm đủ tiền từ những người Do Thái bị bắt làm tù binh, số tiền đó đủ để trả khoản cống nạp hai ngàn ta-lê mà nhà vua phải nộp cho người La Mã. 2 Maccabees 8:10
Vì vậy, người đã nhận trách nhiệm bù đắp khoản cống nạp cho người La Mã bằng cách bắt tù binh ở Giê-ru-sa-lem, đã loan báo rằng người Do Thái có Đức Chúa Trời bảo vệ họ, và vì thế họ không thể bị tổn hại, bởi vì họ tuân theo luật lệ mà Ngài đã ban cho họ. 2 Maccabees 8:36

Jasher

Và Chê-đô-la-ôn, vua của Ê-lam, rời khỏi các gia tộc của con cháu Ham, và ông giao chiến với họ, rồi chinh phục họ. Ông đi đến năm thành phố ở đồng bằng, giao chiến với họ và chinh phục họ, và

họ nằm dưới sự cai trị của ông. Họ phục vụ ông mười hai năm, và hàng năm họ đều nộp thuế cho ông. Gia-sê 11:10-11

Vào năm thứ năm Áp-ram ở trong xứ Ca-na-an, dân Sô-đôm và Gô-mô-ra cùng tất cả các thành phố ở đồng bằng đã nổi dậy chống lại Chê-đô-la-ô, vua Ê-lam; vì tất cả các vua các thành phố ở đồng bằng đã phục vụ Chê-đô-la-ô trong mười hai năm và nộp thuế hàng năm cho ông, nhưng vào những ngày đó, năm thứ mười ba, họ đã nổi loạn chống lại ông. Gia-sê 13:11

Chúng ta biết rằng các vua thường thu thuế hàng năm từ người sống, nhưng ngươi không những làm vậy, mà còn thu thuế hằng ngày từ người chết nữa. Vua đáp lại và nói với Rikayon: "Ngươi sẽ không còn gọi là Rikayon nữa, mà sẽ gọi là Pharaoh, vì ngươi đã thu thuế từ người chết"; và vua đặt tên cho hắn là Pharaoh. Và Rikayon Pharaoh đã xảo quyệt chiếm đoạt chính quyền Ai Cập, và hắn thu thuế từ tất cả dân cư Ai Cập. (Gia-cơ 14:19, 27, 31)

Áp-ram và tất cả những người thuộc về ông đứng dậy từ suối Mi-xa-ri-im đi đến Ai Cập; họ vừa vào đến cổng thành thì lính canh đến gần và nói: "Hãy dâng phần mười cho vua từ những gì các ngươi có, rồi các ngươi mới được vào thành." Áp-ram và những người cùng đi với ông làm theo. Áp-ram và những người cùng đi với ông đến Ai Cập, và khi đến nơi, họ đem chiếc rương giấu Sa-rai ra, người Ai Cập thấy chiếc rương. Các đầy tớ của vua đến gần Áp-ram và nói: "Ngươi có gì trong rương này mà chúng ta chưa thấy? Hãy mở rương ra và dâng phần mười cho vua tất cả những gì có trong đó." Gia-sê 15:8-10

Và các con trai của Gia-cốp đã thề với họ rằng họ sẽ không can thiệp vào chuyện của họ, và tất cả các vua của dân Ca-na-an cũng đã thề với họ, và từ ngày đó trở đi, các con trai của Gia-cốp bắt họ phải cống nạp. Gia-sê 40:48

Và toàn bộ Ai Cập đều nằm dưới sự cai trị của Giô-sép, và Giô-sép đã gây chiến với tất cả kẻ thù xung quanh và chinh phục chúng; Giô-sép cũng chinh phục toàn bộ đất nước và toàn bộ dân Phi-li-tin, cho đến tận biên giới Ca-na-an, và tất cả đều nằm dưới quyền cai trị của ông, và họ nộp thuế hằng năm cho Giô-sép. Và tất cả các nước của dân Phi-li-tin, Ca-na-an và Si-đôn, và ở bên kia sông Giô-đan, đều dâng lễ vật cho Giô-sép suốt đời ông, và toàn bộ đất nước nằm trong tay Giô-sép, và họ nộp cho ông cống nạp hằng năm theo quy định, vì Giô-sép đã chiến đấu chống lại tất cả kẻ thù xung quanh và chinh phục chúng, và toàn bộ đất nước nằm trong tay Giô-sép, và Giô-sép ngồi vững chắc trên ngai vàng của mình ở Ai Cập. Gia-sê 58:8,12

Và xảy ra vào năm thứ tám mươi tư, tức là năm thứ năm mươi triều đại của Hadad, con trai của Bedad, vua nước Edom, thì Hadad tập hợp tất cả con cháu của Esau, và chuẩn bị toàn bộ quân đội của mình, khoảng bốn trăm nghìn người, rồi ông lên đường đến xứ Moab, và ông đi đánh Moab và bắt họ cống nạp cho mình. Khi tất cả con cháu của Midian đều chết trong trận chiến, và con cháu ở Moab trốn thoát, thì Hadad bắt toàn bộ Moab phải cống nạp cho mình, và họ trở thành chư hầu của ông, và họ phải nộp thuế hàng năm theo lệnh, rồi Hadad quay trở lại đất nước của mình. Gia-sê 62:6,13

Vậy Kikianus đi đến Aram và con cái phương Đông, và ông giao chiến với họ, đánh bại họ, và tất cả đều ngã xuống bị thương trước mặt Kikianus và dân ông. Ông bắt nhiều người trong số họ làm tù binh và bắt họ phục tùng như trước, và ông đóng trại trên đất của họ để thu cống nạp như thường lệ. Kikianus giao chiến với Aram và con cái phương Đông và chinh phục họ như trước, và họ nộp cống nạp như thường lệ, rồi ông trở về đất nước mình. Gia-sê 72:4-5,11

Tất cả con cái phương Đông đều quay trở lại và rút lui, nên Môi-se và con cái Cush đuổi theo và chinh phục chúng, rồi đánh thuế chúng theo tục lệ của họ. Aram cũng bị Môi-se và dân Cush chinh phục, và cũng phải nộp thuế theo tục lệ của họ. Gia-sê 73:43,46

Và Abianus đặt các quan lại ở Edom, và tất cả con cái của Edom đều trở thành thần dân và cống nạp cho Abianus. Abianus trở về quê hương mình, Chittim. Trong thời gian trị vì, ông dẫn quân đi đánh nhau với dân cư của Britannia và Kernania, con cháu của Elisha, con trai của Javan, và ông đã thắng thế và bắt họ cống nạp. Jasher 90:10,29

Năm Thánh

Sáng sớm ngày 14 tháng đó, Gia-cốp dậy sớm và dâng phần mười của tất cả những người đi cùng ông, cả người lẫn gia súc, cả vàng bạc châu báu và mọi đồ dùng, y phục; phải, ông đã dâng phần mười của tất cả mọi thứ. Sách Giu-đa 32:2

Và ông dâng phần mười tất cả các loài vật thanh sạch, và làm lễ tế thiêu, nhưng các loài vật ô uế thì ông không dâng cho Lê-vi con trai mình, và Lê-vi dâng cho ông tất cả linh hồn của loài người. Lê-vi đảm nhiệm chức vụ thầy tế lễ tại Bê-thên trước mặt Gia-cốp cha mình, thay mặt cho mười anh em mình, và ông là thầy tế lễ ở đó, và Gia-cốp đã lập lời thề nguyện của mình: như vậy, ông lại dâng phần mười cho Chúa và thánh hóa nó, và nó trở nên thánh cho Ngài. Và vì lý do này, luật lệ được ghi chép trên các bảng đá trên trời về việc dâng phần mười lần nữa để ăn trước mặt Chúa từ năm này sang năm khác, tại nơi được chọn để danh Ngài ngự trị, và luật lệ này không có giới hạn về ngày tháng mãi mãi. Điều răn này được viết ra để nó được hoàn thành từ năm này sang năm khác trong việc ăn phần mười thứ hai trước mặt Chúa tại nơi đã được chọn, và không còn gì dư lại từ năm này sang năm sau. Sách Jubilees 32:8-11

Tất cả phần mười của bò và chiên sẽ được thánh hiến cho Chúa, và sẽ thuộc về các thầy tế lễ của Ngài, họ sẽ ăn trước mặt Ngài hàng năm; vì như vậy đã được quy định và ghi chép về phần mười trên các bảng đá trên trời. Sách Jubilees 32:15

Và ông đã thắng thế họ, và áp đặt thuế lên họ, yêu cầu họ phải nộp cho ông năm loại hoa quả từ đất đai của họ, và ông đã xây dựng Robel và Tamnatares. Sách Jubilees 34:8

Gia-cốp sai người đến nói với các con trai mình rằng họ nên lập hòa ước, và họ đã lập hòa ước với họ, rồi đặt ách nô lệ lên họ, khiến họ phải cống nạp cho Gia-cốp và các con trai ông mãi mãi. Họ tiếp tục cống nạp cho Gia-cốp cho đến ngày ông xuống Ai Cập. Sách Giu-đa 38:12-13

Những cuốn sách bị thất lạc của Kinh Thánh

Xảy ra lúc bấy giờ, có một chiếu chỉ từ Hoàng đế Augustus ban ra, rằng tất cả người Do Thái ở Bêlem thuộc xứ Giu-đê đều phải đóng thuế. Giô-sép nói: "Tôi sẽ lo liệu việc đóng thuế cho con cái tôi; nhưng tôi phải làm gì với cô gái trẻ này? Nếu tôi đóng thuế cho cô ấy như vợ tôi thì tôi xấu hổ; còn nếu tôi đóng thuế cho cô ấy như con gái tôi, cả dân Y-sơ-ra-ên đều biết cô ấy không phải con gái tôi. Khi thời điểm Chúa định đến, hãy để Ngài làm theo ý Ngài." Ông thắng yên con lừa, đặt cô lên lưng lừa, và Giô-sép cùng Si-môn đi theo sau, đến Bêlem cách đó ba dặm. (Phi-líp-tô Ký 12:1-5)

Vào năm thứ 309 đời vua Alexander, Augustus ban hành sắc lệnh rằng tất cả mọi người phải đến đóng thuế ở nước mình. Vì vậy, Giuse đứng dậy, cùng với vợ là Maria, ông đến Giê-ru-sa-lem, rồi

đến Bê-lê-hem, để ông và gia đình mình đóng thuế tại thành phố tổ phụ ông. (Phúc Âm thứ nhất về thời thơ ấu của Chúa Giêsu Kitô 1:4-5)

Những cuốn sách bị lãng quên của Vườn Địa Đàng

Vào thời điểm tổ tiên chúng ta được hưởng hòa bình tuyệt vời nhờ tuân giữ đúng đắn Luật pháp, và đang sống trong tình trạng hạnh phúc, đến nỗi vua Seleucus Nicanor của châu Á đã phê chuẩn thuế để phục vụ đền thờ và công nhận chính thể của chúng ta, thì chính lúc đó, một số người, hành động bè phái chống lại sự hòa thuận chung, đã đẩy chúng ta vào nhiều tai họa khác nhau. 4 Maccabees 2:10

Ta hằng mong muốn xây dựng một lâu đài giữa trời và đất, và ta muốn ngươi sai một người khôn ngoan, tài giỏi từ chính ngươi đến xây dựng nó cho ta, giải đáp mọi thắc mắc của ta, và để ta được thu thuế và phí hải quan của Assyria trong ba năm. (Truyện Ahikar 4:2)

Họ đã khiêu khích và đánh bại chúng ta, và nhiều người dân trong nước chúng ta đã chạy trốn sang Ai Cập vì sợ thuế mà vua Ai Cập đòi chúng ta đóng. Bấy giờ, ông thưa với vua rằng: “Thưa đức vua, xin đừng nổi giận! Tôi sẽ đến Ai Cập, và tôi sẽ trả lời vua Pha-ra-ô, và tôi sẽ cho ông ta xem bức thư này, và tôi sẽ trả lời ông ta về thuế, và tôi sẽ cho tất cả những người đã bỏ trốn trở về; và tôi sẽ làm cho kẻ thù của ngài phải xấu hổ nhờ sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời Tối Cao, và vì hạnh phúc của vương quốc ngài.” (Truyện Ahikar 5:5,7)

Nhưng, thưa đức vua! Điều ngài đã nói về thuế của Ai Cập trong ba năm, thì sự ổn định của một vương quốc chính là công lý nghiêm minh, và nếu ngài thắng kiện, còn tay tôi không đủ khéo léo để đáp lại ngài, thì đức vua sẽ gửi cho ngài số thuế mà ngài đã đề cập. (Truyện Ahikar 5:24)

Khi Pha-ra-ôn thấy Haiqâr đã thắng thế và trả lời được câu hỏi của mình, ông ta lập tức nổi giận và ra lệnh thu thuế ba năm và mang đến cho Haiqâr. Rồi nhà vua bắt đầu hỏi Haiqâr về cách ông ta đối xử với Pha-ra-ôn từ khi đến cho đến khi rời đi, về việc ông ta đã trả lời tất cả các câu hỏi như thế nào, và về việc ông ta đã nhận thuế, quần áo và quà tặng ra sao. Vua Sennacherib vui mừng khôn xiết và nói với Haiqâr: “Ngươi hãy lấy những gì ngươi muốn trong khoản thuế này, vì tất cả đều nằm trong tầm tay ngươi.” (Trích dẫn Ahikar 6:36, 46-47)

Chúng tôi không làm hại gì họ, và họ trở thành chư hầu của chúng tôi, và chúng tôi trả lại cho họ chiến lợi phẩm của họ. (Giao ước Giuđa 1:49)

Rồi họ xin chúng tôi lập hòa ước; và sau khi bàn bạc với cha chúng tôi, chúng tôi đã tiếp nhận họ làm chư hầu. Họ đã cung cấp cho chúng tôi năm trăm cors lúa mì, năm trăm bath dầu, năm trăm đấu rượu, cho đến khi xảy ra nạn đói, lúc đó chúng tôi phải xuống Ai Cập. (Giao ước Giuđa 2:8-9)